

og Revuer i disse mærkelige Egne, hvor den europæiske Civilisation har sat Foden paa Islams Nakke.

Af alle Festarrangementerne var intet saa imponerende som Lejren ved *Kreider*. Kreider er til daglig kun et strategisk Punkt midt i Saharas Sandhav, hvor af og til en Nomadestamme opslaar sine lave Kamelskindstelte en Dag eller to. Herhen var 8000 oranske Tropper og 10,000 arabiske Ryttere, tildels fra fjærne Oaser, samlede og havde dannet en vældig Lejr paa Tusinder af Telte, milevidt over det golve Sand. I dette imponerende Natursceneri opførtes i Løbet af nogle Timer et Diorama af militære Tableauer i hele deres typiske, halvbarbariske Ejendommelighed.

Blandt andet udførte Ørkenens Sønner et Skin-Angreb paa en Karavane. Under vilde Skrig og bidsig Skyden for Rytterne ind paa de fredelige Kameler, der kun beskyttedes af nogle faa bevæbnede Beduiner. Kvindernes Jamren og Børnernes Rædselsskrik blandede sig med Mændenes vilde Eder, Krumsablerne og de langløbede Rifler lynede i Solen, og efter en fortvivlet Kamp maatte Karavanen overgive sig og lade sig føre fangen hen foran Præsidentens Tribune. Kvinderne, en halv Snes i Tallet, steg nu ned af Kamelerne og viste sig at være en Elitetrup af de saakaldte *Oulad-Nails*, Arabernes professionelle Danserinder. De begyndte straks at træde deres forføreriske Danse med en Finhed og Ynde, der stod i ejendommelig Modsætning til det forudgaaende vilde Skuespil. Dette lille Intermezzo sluttedes med den berømte *danse du ventre*.

De indfødte Høvdinge hædrede derpaa Præsidenten med en *diffa*, et homerisk Maaltid med talrige Retter af Ørkenens og Oasernes Frembringelser. Med dette ægte arabiske Maaltid sluttede Kreiderdagen, og Loubet og hans Følge steg i Toget for at drage nordpaa til mere civiliserede Egne. Men Araberne undlod ikke at vise deres Gæst den traditionelle Ære: i mere end 20 Minutter fulgte en stor Skare burnuskledte Ryttere Toget i fuld Fart, svingende deres Faner og Krumsabler og affyrende Glædessalver.

Præsidenten fik et meget gunstigt og imponerende Indtryk af *la seconde France*. COLON

FRU GOLLA HAMMERICH

EN SKARP INTELLIGENS, et livfuldt Temperament, mangesidig kunstnerisk Begavelse, en højt udviklet og fint kultiveret Musiksans — det

FRU GOLLA HAMMERICH

var Kendetegnene for Fru *Golla Hammerich*, der forleden (den 1. ds.) døde af en Hjærtelidelse.

Først i de senere Aar var hun kommen til at spille en Rolle i det offentlige Musikliv i København, men allerede fra sin tidligste Ungdom har hun i private Kredse været kendt som et ualmindeligt Talent, af hvilket man havde Lov til at vente sig meget.

Musiken i hende var en Arv fra hendes Moders Familie, den bekendte *Rosing'ske* Slægt, hvis Medlemmer alle var mere eller mindre musikalske, saaledes Frk. Louise, der blev Moder til *Wiehorne* og var Golla Hammerichs Grandtante.

Men fra disse Forfædre fik Fru H. ikke alene Musik — men ogsaa *Teater-Blod* i sig; og det er da ikke til at undres over, at hun i sine unge Aar følte en brændende Lyst til at gaa til Scenen. Imidlertid blev det dog altsaa Musikken, der fik Overtaget.

Fru H. var en Datter af den bekendte Overlæge, Etatsraad *Jensen* paa Sindssygeanstalten Oringe ved Vordingborg og var født dernede. Som man kan tænke, fik de usædvanlige Omgivelser, hvori hun voksede op, en stærk Indflydelse paa hendes Ævners Udvikling; hun bevægede sig mest i sin egen Drømme- og Æventyrverden, følte en ubændig Lyst til at opleve noget ekstraordinært, var romantisk over alle Bredder og higede efter at komme ud i Verden og gaa paa Æventyr!

Fra den Tid stammer en hel Digtsamling, som den smaa Golla Jensen har skrevet, og hendes Debutarbejde i den Kunststart hed »Kong Valdemars vilde Jagt«; denne hendes poetiske Virksomhed strakte sig til hendes 11. Aar.

Med det 12. Aar begyndte hendes Klaverundervisning hos Fru *Orpheline Olsen*; senere tog hun Timer hos Prof. *C. F. E. Horneman*, Prof. *Franz Neruda* og Prof. *August Winding*. Imidlertid var hun blevet forlovet og gift i en meget ung Alder med Musikhistorikeren Dr. *Angul Hammerich*. Skønt huslige Pligter nu lagde Beslag paa hende, fik hun dog Tid til fremdeles at dyrke Musikken indenfor Hjemmet, hvor f. Eks. *Anton Svendsen* og nu afdøde *G. A. Lembeke* kom meget og dyrkede Kammermusik med det unge Ægtepar.

Sammen med sin Mand har Fru Hammerich selvfølgelig deltaget meget i det musikalske Liv baade herhjemme og i Udlandet, og hun har paa Rejser haft Lejlighed til at træffe sammen med en Række Verdensberømteders saasom *Richard Wagner*, *Rubinstein*, *Liszt* osv.

I de senere Aar — da hendes Børn vare blevne voksne — begyndte Fru Hammerich til Glæde for alle Musikvenner at optræde paa enkelte meget fine Koncerter. Og i sin Fritid mellem mange Informationer skrev hun smaa fikse og rammende Cause-rier og Feuilletoner i forskellige Blade.

GUSTAV HETSCH

LOUISE NIMB

EN MYNDIG, storskaaret Skikkelse, der var vant til at blive adlydt — det var det Indtryk, man fik af Fru Louise Nimb, naar man saa hende i officiel Virksomhed. Et helt igennem brødt, hjælpsomt og elskværdigt Menneske, tilføjer hendes Venner, som havde Lejlighed til at se hende paa hendes private Enemærker. For alle de Københavnerne, som færdes paa offentlige Steder, lidt af dem selv, nøje forbundet med deres lyseste, glædeste Minder — det var Fru Louise Nimb, der nu er død.

Det var jo ikke alene det, at Fru Nimb lavede saa god Mad — hvad paa ingen Maade maa undervurderes, og som sikkert er en nok saa nyttig Ting som f. Eks. at skrive daarlige Bøger — det var vel mest hendes Talent, hendes Opfindsomhed, hendes Sans for det, der baade er og tager sig ud, som indtog Københavnerne for hende. De vidste, at hos hende var man udsat for det, man ikke var forvænt med paa de fleste andre københavnske Restauranter — de smaa Fiksheder, Overraskelserne, selv om det kun var et andet Kaffe-service eller en friskplukket Bloust paa den hvide Dag. Hun vidste, som det Stykke af en Kunstner hun var i sit Fag, hvad de smaa Ting betyder, anvendt paa rette Maade, og at Nutiden er for-

FRU LOUISE NIMB

dringsfuldere end den Gang, da ifølge Madam Mangor en ren Dug og Husmoderens milde Smil var det bedste Krydderi paa Maden.

Sikkert tog da ogsaa Fru Nimb sit Kald meget alvorligt. Det var hende ikke nok at servere sin fortræffelige Mad paa en fortræffelig Maade i Nimbs verdenskendte Tivoli-Divan. Det var hende om at gøre, at ogsaa andre blev delagtig i hendes Kunsts Hemmeligheder, og Resultatet blev den store Kogebog med Tillæg af Syltebog, Anvisninger for en Vegetarianer-Husholdning m. m., som bærer hendes Navn.

Fru Nimb blev ca. 60 Aar. I den seneste Tid havde hendes Helbred været vaklende. En hæftig Lungebetændelse stodte til og lagde hende i Graven. Sv.

IL LETTO

Den Jærnseng med Kniplingepuder, bred som den rolige Nyden, den minder om Ungdoms-Rejser og Middagstimer i Syden,

hvor Sønnen er tryk som Naturen og Kniplinger haves kun ægte; — det hele er købt for en Hægte, selv Helgenportrætet paa Muren —

hvor Kalkning og Kamfer fjærner en Hus-Lugt — af Olien og Osten — hvor Sengen er hvid, og hvor Resten blir renholdt med Vievandskosten.

Der luer bag Skoddernes Mørke et Skær paa de Kniplingepuder, i hvilke som unge Turister vi sover til Middag som Guder.

Hvem ved: hvilke Sydens Sirener, trods Lovbud og Myndigheder, paa denne Seng for en Time har hvilt *hvilke* Yndigheder?

Og ikke Sirener — nej Kvinder med Hjerter af fineste Silke Kniplinger fra Valenciennes har hvilt her en Time . . . Ak hvilke?

— Dog nej! Der er Drifter som Straalid og Kroppe som Favnebrænde. Vi tror ikke mer, der er Hjerter som Kniplinger fra Valenciennes.

SOPHUS CLAUSSEN